

După combinări de n luate câte k ori ale acestui discurs, am ales să încep prin a-l cita pe Einstein: “Știința nu este nimic mai mult decât o rafinare a gândirii de zi cu zi”. Pentru noi, știința este o artă deci, cu siguranță, eu și colegii mei suntem artiști. Liceul a reprezentat un context devenit, în timp, familiar, plin de replici memorabile. Am învățat că nu avem voie să greșim, însă am râs pe seama greșelilor noastre. Am reinventat anatomia, ne-am însușit deseori apelativul “păpușică”, dar, în final, am învățat din demnitatea peretelui. Când ne vom deconecta vom realiza că am ramas cu amintiri frumoase, care ne-au ajutat să devenim cine suntem acum: oameni plini de ambiție, competitivi, uneori prea competitivi, care au învățat că notele pot avea chiar și trei zecimale.

Auzim deseori că liceul este cea mai frumoasă etapă din viața unui om, iar meritul nostru constă în faptul că școala a devenit o oglindire a tuturor speranțelor, a năzuințelor și a valorilor ce ne-au condus în acești patru ani. Ne bucurăm că am reușit să ne îmbogățim sufletele astfel încât să răspundem exigențelor profesorilor noștri, iar dacă noi, cei aflați astăzi în fața dumneavoastră, reprezentăm un succes, acesta vi se datorează în egală măsură.

Sperăm să ne păstrăm spiritul entuziast de acum și să ne amintim, fără prea mult efort, toate momentele frumoase ale vieții din liceu.